

Sümeyye Gedik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.03.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sümeyye Gedik

Fikir işçisi

Elveda

Izdırap veren yürekle kabus dolu emellerle
Nâr-ı bahçeye ve vuslatı kılan yâra elveda
Gizli ah çekmelerle, elem yüklü yaban ellerle
Zevk-i sefasını süremediğim bahara elveda

Kararır gökler zifiri hiçbir yer görünmüyor
Müphemli bir kuvvet beni kendine doğru çekiyor
Mademki ayrılacaktın niçin tutuşturdu diyor
Bastığım bu aziz topraklara, taşlara elveda

Gözyaşlarım hep sel oldu, yolu açmıyor geçeyim
Tez geldi yaman ayrılık ben nerelere gideyim
Bu firak acısı yaktı ateş, yanıp da tütüyüm
Her daim yeşeren kötü ihtiraşlara elveda

Muzlim bastı alemi bütün hayaller bir bir söndü
Yüreğim kan ağlıyor özgür ruhum Mecnuna döndü
Demek geldi hicran vakti ve bana da yol göründü
Bu gamsız yollara, dertsiz yolculuklara elveda

Son bir kez daha bakayım o endama, nur cemâline
Bir tebessümüne değişmem bütün dünya maline
İster gülsün gafiller aciz âşığın bu hâline
Bundan böyle sürurlara ve keyfiyete elveda

Sırtını çevirmişsin bana nereye gidiyorsun
Bakmaya kıyamazken bana nasıl terk ediyorsun
"Allah'a ismarladık" lafzını da çok görüyorsun
Beklenti içinde asılsız rûyalara elveda

Sümeyye Gedik

Fırarım Hakk'a Benim

Ey nefis, senin şerrinden,
Fırarım Hakk'a benim.
Garaz, hased ve kinden
Fırarım Hakk'a benim.

Kılıç, mızrak vur bana,
İster karşı dur bana,
O'nda lütuf nûr bana
Fırarım Hakk'a benim.

Uzak olsun kötülük,
İnsin sırtımdan yük,
O yüce ve O en büyük,
Fırarım Hakk'a benim.

Veda, hevâ, hevese,
Veda şu çılgın sese,
Uymam şeytan ne dese,
Fırarım Hakk'a benim.

Dünya bir gamlı şehir,
Yutmaz kirini nehir,
O Aziz'dir, O Hâbir,
Fırarım Hakk'a benim.

Ayrılık nice azab,
Faydasız öfke, gadap,
Beni istemese de Rabb,
Fırarım Hakk'a benim.

Sümeyye Gedik

Gelsen De Bir Gelmesen De

Süpür gönülden benli anıları,
Gelsen de bir gelmesen de...
Açtın kapanmayacak yaraları,
Gelsen de bir gelmesen de...

Yazgının acısı depreşti yine,
Yokluğum vuracak beynine.
Söyle! Bu kör inadin da ne?
Gelsen de bir gelmesen de...

Baktığın yerde olmam elbet!
Kafesteki kuş artık serbest!
Uçuyorum isyandan el çek!
Gelsen de bir gelmesen de...

Kalbin temelsiz kurulmuş ada,
Ben hariç cümle alem burada,
Gözlemiyorum yolunu arama da,
Gelsen de bir gelmesen de...

Dilinde yok aşka dair tek hece,
Şanma bu rahatlıkla yollar nice,
Özünü saracak yokluğum gizlice,
Gelsen de bir gelmesen de...

Dertsiz ne anlar kederlinin sözünde,
Hep bir ayrılık kıvılcımı arar közünde,
Sahte gönlün tarihi okunur gözünde,
Gelsen de bir gelmesen de...

Sanma yaptıklarım için bu bir naz,
Bil ki makam mevki seni kurtarmaz,
Ömür kısa fâni dünyada vaktim az,
Gelsen de bir gelmesen de...

Bu son şiirim harcadığım son nefes,
Doğmaz ruhumda aşka dair heves.
Dinle! Fezadan sonsuzdan gelir ses:
"Gelsen de bir gelmesen de..."

Sümeyye Gedik

İnsan Hâlâ Aynı İnsan

Geldi geçti, binlerce asır
İnsan hala aynı insan.
Erdiremez hidayete sır
İnsan hâlâ aynı insan

Ruhları hürriyetle kamaşır
Sözleri edebiyatla karışır
Kendine hükmüyle taşınır
İnsan hâlâ aynı insan

Bi' hayli büyüktür bedeni
Maddiyatla ölçer kendini
Ufak derdi doldurur evreni
İnsan hâlâ aynı insan

Düşer başı bin bir derde
Ulaşır işi düşünce her ferde
Son çare duaya sarılır şerde
İnsan hâlâ aynı insan

Siğmaz kaldıramaz ruhu seciye
Tapındıkça fani güzelliğe giysiye
Geçip gider devranı böyle biteviye
İnsan hâlâ aynı insan

Sükutu güçtür temkinli bekleyişi
Rıza-i makamı cümbüşlü gösterişi
Riyakarlık vefasızlık en mühim işi
İnsan hâlâ aynı insan

Öldü ölümlerin üzerindeki toprak
Yaşadı çoğu nefislerine uyarak
Bağlandı en hakiki yoldan saparak
İnsan hâlâ aynı insan

Sümeyye Gedik

Nâr-ı Eşg

Eşg odunuyla yanmağana girye nedir ki?
Fehmle söndüren hakikat suyu olmasaydı
Söyleyin kim korkup karanlıktan küllenir ki
Bî-vefa âdemiye afitâb hiç doğmasaydı

Bağrını açmasaydı gevher-i toprak ana
Dönmezdi borân güz beşâretle ilkbahara
Yeşermezdi çölde elvân-i kallemiş vaha
Ah-ü firaz bulutlar cur'â ağlamasaydı

Döngün çekilmezdi dâr-ı fâni dünya derdi
Gâh ceh îla söylerdi gâh efârlı dinlerdi
İkâbla kanar dururken kalpte ipe gerdi
Destgir dildâr, fermanla yararı sarmasaydı

Sergerdân gönlündeyken akıyor sevda seli
Elindeyken servi boylu dildârın sır eli
Teberra-i kırıp yelkin atmazdın kalemi
Agâh düşünmeyle öykün yarım kalmasaydı

Beserek bir can yetmedi ki daldalı sana
Doyamadın içmeğe figanla kana kana
Ölüme yazgı fiske vurdu hâşrla her cana
Nâr-ı hüznü bahçede ayrılık olmasaydı

Sümeyye Gedik

Sevdanın Yunus'u

Bir gün gelir can gider, kafeste ses kesilir.
Hayâl, emel son bulur; arzu heves kesilir.
Ey işve ilkbaharı, mümkün mü kış gelmesin?
İnsanın ömür ipi nefes nefes kesilir.

Seherlerde ehl-i dost dergahına tut yüzü,
Hiç kimseye saadet bahşedemez put yüzü.
Ey güleç bahçe, bil ki, inci denizde olur!
Şahın, dilberin değil, aşkıdır mesut yüzü.

Aşk denizine dal da Yunus gibi yanmış ol!
Sevda pınarından iç, susuzluğa kanmış ol!
Ey yeşil ülkelerin semtine varmak için,
"Birlikten kuvvet doğar" gönülden inanmış ol!

Yola koyulmuş pusu, düşmanın ki gelecek,
Onu gönüldaş yapsan bütün işler bitecek.
Ey mermer saksı, hoşça muhabbettir toprağın!
Sevgi ekersen saksına elbet gül bitecek.

Kurtarmaz hiç kimseyi altınlar ve gümüşler,
Ecel kapında yarıda kalacaktır düşler.
Ey yâr zevke düşersen dünya bahçelerinde!
Muhakkak son bulacaktır bu sahte gülüşler.

Bu saltanat, bu ömür, bu devran böyle sürmez,
Kim vardır ki ardınca nedametler götürmez.
Ey ölmek kaderdedir, elde mi geliş gidiş?
Kin bilmemektir marifet, akıl baştan gitmez.

Sümeyye Gedik